

Neděle 21.5.2017 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Snad pro nás Hospodin něco udělá. Vždyť Hospodinu nemůže nic zabránit, aby zachránil ať skrze mnoho nebo skrze málo“. (1Sm 14,6)

Víra je Božím darem. Víra v Boha je pro člověka pomocí. Je zdrojem pokoje a naděje. Spojuje nás se živým Bohem a Pánem života i smrti. Křesťanská víra je také cestou/procesem. Díky víře a různým životním zastavením, událostem a zkušenostem se měníme a dozráváme. Víra v Boha a v Ježíše Krista je také výzvou. V konkrétních situacích a na různých křižovatkách nám připomíná, že existují ještě jiné možnosti řešení a pomoci než ty naše vlastní. Víra nám pomáhá vidět Boží cesty a Boží možnosti, důvěřovat Bohu, který je živý, mocný a věrný.

1. Bůh odpovídá na naši víru

Dnes jsme si přiblížili z Bible jeden příběh, který nám o víře v Boha může leccos prozradit. Princ Jónatan, syn prvního izraelského krále Saula, se chystá se svým zbrojnošem na přepad nepřátel. Jeho odvaha a víra se projevuje nejdříve v jeho iniciativě. Král Saul se svým vojskem čeká na Boží pokyn, ale Pán Bůh mlčí a král je bezradný. Princ Jónatan nechce nečinně přihlížet a čekat na to, co vymyslí nepřítel. A tak jde, na vlastní pěst a bez vědomí svého otce, ale kvůli tomu, aby pomohl svému národu z područí nepřátel.

Kde selhávají králové, používá si Bůh nejednou prince. Kde v Božím díle nebojují otcové, nastupují synové. Jónatanovo hrdinství se projevuje také v jeho víře. Jónatan vyznává, že zná Boha jako živého a mocného Boha. Takovému Bohu důvěřuje. Stejnému Bohu věříme i my dnes. Jako věřící čekáme, že nám Bůh přijde v konkrétní situaci na pomoc, že nás zachrání, že nás vysvobodí. Tak jsme to četli: „*Snad bude Hospodin s námi (Kr)*“, „*Snad Hospodin pro nás něco udělá*“ (ČEP)... To je obraz pokorné Jónatovy víry. Věří Božím možnostem, ale připouští, že Boží vůle a cesta může být jiná než by zrovna potřeboval. Proto čeká na Boží pokyn. Také tomu se potřebujeme učit: *pokorné víře*.

2. Víra v Boží možnosti

V tom slovíčku „snad“ slyšíme jiskru naděje, ale také náznak pochybnosti. Důvěřujeme Pánu Bohu, ale v konkrétní situaci, tváří v tvář těžkostem pochybujeme a říkáme k tomu své „snad“, „možná“. Přicházíme k Bohu s vírou, která potřebuje povzbudit. Známe to z některých biblických vyprávění: „*Pane, věřím, spomoz mé nedověře*“ (Mk 9,24). Přicházíme k Pánu Ježíši v podobném rozpoložení jako kdysi malomocný, který říká „*Chceš-li, můžeš mne očistit*“ (Mk 1, 40). Odevzdáváme se do Božích rukou a v Boží odpovědi vyhlížíme projev Boží vůle. Jak Pán Bůh odpovídá na víru? – Pán Bůh pomohl Jónatanovi porazit nepřátelskou hlídku a způsobit mezi nepřáteli zmatek. Malomocnému dává Ježíš jednoznačnou odpověď: „*Chci, buď čist!*“, pochybujícího povzbuzuje: „*Všechno je možné tomu, kdo věří*“.

To je charakter Božího jednání. Pán Bůh uzdravuje, pomáhá, vysvobozuje. Jemu záleží na tom, aby Ho lidé poznávali právě v konkrétních situacích jako toho, který zachraňuje, který se slitovává, který odpouští hříchy, který vede k víře a k novému životu.

Další důležitá pravda o živém Bohu je ta, že *Bůh je mocnější než nejrůznější okolnosti a nebezpečí*. Nikdo a nic mu nemůže zabránit v tom, aby uskutečňoval své záměry. Tak o tom mluví Jónatan: „*Vždyť Hospodinu nic nemůže zabránit...*“. S podobnou jistotou se můžeme setkat i u jiných věřících. Samuelova matka Hanna ve své písni vyznává: „*Není žádný tak silný jako Bůh náš*“ (1Sm 2,2). Tváří v tvář smrti vydávají svědectví o své víře 4 mladí Izraelci v zemi nepřátelské jejich víře: „*Jestliže nás Bůh bude chtít vysvobodit, vysvobodí nás...*“ (Dn 3,14). Boží možnosti jsou úžasné! Také apoštol Pavel vyjádřil podobnou jistotu, když píše křesťanům: „*Nic nás nedokáže odloučit od Boží lásky...*“ (Ř 8,38.39). Takovou víru dává Bůh do srdce svých dětí a tuto víru u nich posiluje. Víra, která se drží Krista, zpravidla neztroskotá na těžkostech a nesplněných přáních.

V Jónatově vyznání slyšíme ještě něco dalšího. Říká, že Bůh zachraňuje různě: někdy prostřednictvím *množství*, jindy mu stačí *málo*. To je také něco, čemu nerozumíme. Prostě: Boží moc je tak velká a úžasná, že není závislá na množství lidí, na kvalitě výzbroje. Pán Bůh nepotřebuje čekat na pěkné počasí nebo příznivé okolnosti. Bůh dává Abrahamovi a Saře dítě v pokročilém věku, Gedeonovi dává vítězství nad nepřáteli s třemi stovkami nejvěrnějších, David poráží těžkooděnce Goliáše holýma rukama, kamínkem z praku, Ježíš dokáže několika bochánky chleba nasytit tisíce lidí. To jsou příběhy, které nám pomáhají věřit tomu, že Pán Bůh není nikdy v koncích, On si vždy poradí, On má moc i spoustu možností....

3. Boží jednání v Ježíši Kristu

Jedinečným příkladem Božího mimořádného jednání, Boží velikosti a moci je příběh Ježíše Krista. Bůh v něm odpovídá na touhy a naděje lidí, kteří vyhlíželi světlo, pomoc, záchranu. V něm se naplnily prorocké sliby, které dlouhá staletí posilovaly Izrael ve víře v Boží dobrotu a věrnost. V utrpení a smrti Ježíše Krista, v té slabosti a bezmocnosti Božího Syna připravuje Bůh lidstvu záchranu a nový život. Zdánlivou porážku Ježíše z Nazaréta proměnil náš Bůh na podivuhodné vítězství. Vítězství nad hříchem, ďáblem a smrtí. Tuto událost Boží záchrany si dnes znovu připomínáme a oslavujeme Krista za to, že obětoval za nás svůj svatý život. Chceme vyznávat své hříchy a přijímat Boží odpuštění. Chceme brát posilu z darů sv. Večeře Páně a jít do nového týdne s odvahou, důvěrou a nadějí. To jsou dary ukřižovaného a vzkříšeného Pána, kterými nás On doprovází. Díky Jemu za to! AMEN.

Bronislav Kaleta